

kopā priekos un bēdās. Mēs dāvinām dāvanas, rakstam vēstules, sazināties, izmantojot mūsdienu saziņu platformas. Mēs ar grūtībām spējam iedomāties savu dzīvi bez savu mīļo cilvēku pastāvīgas klātbūtnes tajā. Tuvinieku aiziešana mūžībā, neraugoties uz to, ka ticam un zinām, ka ar laicīgās dzīves noslēgumu nekas nebeidzas, sagādā mums lielas ciešanas. Nereti pēc tuvinieku nāves cilvēks ilgstoši sēro, jūtas nomākts vai pat slīgst depresijā. Taču laiks iet, sāpes pierimst. Diemžēl nereti gadās redzēt ar nezālēm aizaugušas apbedījumu vietas. Sāpes pārgājušas, mirušā tuvinieki turpina dzīvot, tikai retu reizi apmeklējot sev kādreiz tik mīļo un šķietami neaizvietojamu cilvēku kapu kopiņas.

Tuvojas Dvēseļu diena. Mēs taču zinām, ka pastāv mūžīgā dzīve. Šajā novembra mēnesī no sirds palūgsimies par saviem mīļajiem mūžībā. Iedegsim svecītes kapsētā. Būsim ar savām tuvajām dvēselītēm kopā lūgšanās. Katra mūsu lūgšana lai ir kā stiprinājums dvēselītēm šķīstītavā. Lūgsimies, lai arī tad, kad mēs paši reiz pārkāpsim mūžības sliekšni, arī mēs saņemtu sirds siltas lūgšanas no mūsu mīļajiem laicīgajā dzīvē. Lai sveču liesmiņu gaišums un lūgšanu spēks piepilda jūsu sirdis!

Mīļi sveiciens no rudenīgās Olaines!

Rīta+Jānis Ķepuri

Mūsu Ražas svētki

Skumji, kad aiziet vasara; vēl tikai pēdējo reizi siltā saulē pagozēties, vēl mazliet agra rīta dzērvju klaigas tuvīnā purviņā paklausīties, tikai nedaudz vīgriežu reibīgajā smaržā iebirst un basām kājām zemes siltumu sajūst, bet tad – ardievu. Pelēks lietus mākonis draudīgi paceļas aiz meža, nejauks dzeldīgs ziemeļvējš sāk purināt egles kuplos svārkus, un uz mana deguna nokrīt auksta lietus pile.

Rudens. Dzērvēs sāk sasaukties arvien biežāk un ilgāk, stārķi pulcējas baros, acīmredzot apspriež maršrutu ceļojumam uz siltajām zemēm. Tā gribētos aizlaisties tiem līdzī uz Ēģipti, kur ir silti visu ziemu, kur Nīlas ūdeņi nekad neaizsalst un saules netrūkst. Atkristu rūpes par ziemu, par granulām, par malku un gāzi, kam aukstajā laikā jāuztur pie dzīvības mūsu kulsīs miesas. Bet – kas tev dos, jāpaliek vien tepat!

Stārķi pēc neilga laiciņa pazūd. Vai esat ievērojuši, ka tie aizlido vienā naktī pilnīgā klusumā. Dzērvēs un zosis lido klaigādamas, atvadās no saviem purviem un ezeriem, bet šie – pa angļu modei, neatvadoties. Man rudens sākas brīdī, kad, no rīta pamodusies, aptveru, ka kaut kas trūkst gan pļavā pie mājas, gan debesīs. Arī sirdī tāds savāds tukšums... Saprotu - stārķi ir prom.

Skumšanai vairs daudz laika neatliek, jo kas tad ir latvietis bez savas siltumnīcas, savas kartupeļu, burkānu, biešu vadziņas. Tā tikai liekas, ka veikalā jau var visu nopirkt, ka, savu mazdārziņu kopjot, tiek patērēts vairāk līdzekļu un laika nekā tas atmaksātos,

bet tak pavasarī nagi niez un rokas knieš – vajag vēl to, vēl šo iebāzt zemītē un paskatīsies, kā tas izaugs, bet, kad viss izaudzis, nobriedis un nogatavojies, sākas jauns darba cēliens – marinēšana, vārīšana, ziemas krājumu gatavošana, pagrabu un pieliekamo pildīšana. Augusta beigas un oktobris man šogad pagāja griežot, smalcinot, marinējot, šmorējot, vārot un ieburkojot līdz pagrabs lūst. Nebija jau viegli, bet, pārskatot pilnos plauktus un kastes, pārņēma tāds lepnums par sevi, ka deguns mākoņus sāka stumt.

Tā es arī ar lepnumu sirdī un ražas groziņu rokās 9. oktobrī devos uz dievkalpojumu Lielvārdes Romas katoļu baznīcā. Šinī dienā mums bija Ražas svētkiem un svētā Meinarda dienai veltīts dievkalpojums.

Dievnams bija skaisti un svinīgi saposts; rudens lapu vītnes, irbenāju zari, asteres un gladiolas, bet pašā centrā gozējās ķirbīši – rudie rudens un ražas simboli. Labajā pusē pie altāra bija novietots skaisti dekorēts galds ar mūsu draudzes čaklo rociņu sanestajām rudens veltēm, kuras tika pasvētītas un nestas uz mājām, kur ģimenes lokā baudītas kā svētība visiem un laba cerība uz pietiekamu ražu arī nākamajā gadā.

Nezinu, vai man vienai tā likās, bet dievkalpojums bija īpaši svinīgs un pacilājošs ar brīnišķīgajiem mūsu kora dziedājumiem, kad gribējās aplaudēt kā koncertzālē, ar saturīgo un vietām jautro priesteru Andra uzrunu draudzei un rudens veltēm bagāto dāvanu pienešanu.

Šī ir tik skaista tradīcija mūsu draudzē, novērtēsim un saglabāsim to!

Bet īpašu piesitienu mums pasniedza mazais taurenītis, kurš rudens velšu svētīšanas laikā sāka lidināties altāra priekšā. Laikam jau tas bija paslēpies ziedos, kuri tika noplūkti pirms došanās uz baznīcu, un gulēja, bet svētītā ūdens lāses to tika pamodinājušas. Man viņš likās kā mazs eņģelītis, kurš uzskatāmi apstiprināja Dieva svētību un klātesamību. Tas bija ļoti mīļi!

Rīta Bobkova

*Nāk rudens izgreznot Latviju,
Bet nepūlies, necenties tā.
Man viņa ir visskaistākā
tik un tā ...*

Ir atnācis gada tumšākais mēnesis, kad diena ar katru brīdi kļūst īsāka. Lauku darbi apdarīti, un vakari paliek garāki. Ir laiks, kad daba dodas atpūtā un mūsu domas vairāk kavējas pie mūsu senčiem, kuri atdusas kapsētās. Debesis it kā pienākušas pavisam tuvu, un gribas ticēt, ka arī mūsu mirušo dvēselītes ir debesīs un aizlūdz par mums pie mūsu Tēva.

Arī mūsu dzīvo pienākums ir lūgties par dvēselītēm, kuras to gaida no mums. Pastaigājot pa kapsētu, sāp sirds, ka tik daudz pazīstamu cilvēku vairs nav mūsu vidū. Vēl sāpīgāk ir redzēt, ka tuvinieki, kuri dzīvo tepat Latvijā, ir aizmirsuši sakopt

viņu atdusas vietas. Arī mēs visi, kas tagad vēl dzīvojam un staigājam pa šo zemīti, būsīm tur, tai pašā kapu kalniņā, kur tagad ir viņi, un gaidīsim, lai mūs atceras un par mums palūdzas. Ar cilvēka aiziešanu viņšaulē saite nepārtrūkst, ja mēs viņu atceramies, lūdzamies. Mūsu mirušie mums arī palīdz, brīdina, kaut sapnī, ja tikai mēs to visu izprotam.

Lūgsimies par visām dvēselītēm, īpaši par aizmirstām, lai žēlsirdīgais Tēvs apžēlojas un uzņem visas dvēselītes debesu godībā.

Mūžīgo mieru dāvā viņiem, Kungs! *Antoņina Ratnieks*

...Un tieši Latvijai ticis vissvētākais debesu jums,
Jo savu visskaistāko zemi Dievs ir atdevis mums.

(L. Vāczemnieks)

Rudens ir ražas novākšanas laiks. Katru gadu mūsu dārzi priecē ikvienu ar savu dāsnumu. Ikviens no mums šajā laikā, biežāk nekā citkārt, pateicas Dievam par atbalstu, par labvēlīgajiem laika apstākļiem, par bagātīgo ražu. Bieži atceramies Svēto Rakstu vārdus: “Un šī pašlāpība mums ir uz Viņu, ka Viņš klausā mūs, ja ko lūdzam pēc Viņa prāta.” (1 Jņ 5,14) Rudenī mēs biežāk iedomājamies par mūsu zemes skaistajām ārēm, par mums pieejamajiem četriem gadalaikiem.

Latvijas daba ir krāšņa un devīga. Katra sēkla, iemesta zemē ar mīlestību, kopta un lolota, rudenī nes brīnišķīgu ražu. Mēs paši Latvijā varam izaudzēt dārzeņus un augļus gan pašu galdam, gan padalīties ar citiem.

Ražas svētki ir vieni no gaidītākajiem svētkiem Lielvārdes baznīcā, kad tā tiek sakopta un skaisti dekorēta. Kļavu lapu vītņēs atgādina par krāsu daudzveidību mūsu Latvijā. Šajos svētkos mēs īpaši pateicamies Dievam par kārtējo nodzīvoto vasaru un bagātīgo rudeni. Katram, ienākot baznīcā, ir skaidrs – šeit draudzes locekļi ir strādājuši ar mīlestību pret savu baznīcu un tās apmeklētājiem.

Novembrī mūsu mīļā Latvija svin arī savu Dzimšanas dienu. Tāpēc, kā jau svētkos pienākas, katrs no mums izvērtē, ko es esmu labu darījis šajā gadā savai Zemei, kāda ir mana dāvana svētkos. Tās ir dienas, kad mēs pateicamies Dievam par brīvību, par neatkarīgu valsti, par mieru mūsu zemē. Apzināties savu atbildību par savstarpēju sapratni un cieņu mūsu tautā, mūsu gara vērtību sargāšanā un kopšanā, mūsu valodas, mūsu kultūras saglabāšanā, atceroties, ka viņa mums ir viena vienīgā un neatkarījamā. Lūdzamies par katru līdzcilvēku, par stiprām ģimenēm Latvijā, par kristiešu vienotību, atceroties apustuļa Jēkaba pamudinājumu “.. Aizlūdziet cits par citu, ka topat dziedināti” (Jk 5,16). Lūdzam īpašu aizsardzību un stiprinājumu visiem tiem, kas ir gatavi atdot savas dzīvības par mūsu drošību, lūdzam pasargāt mūs no ienaidniekiem, par mieru pasaulē. Īpaši lūdzam, lai

tas, ko šobrīd cilvēki pieredz, palīdz sirdij un prātam tapt atvērtam meklēt Tevi, Dievs, lai nāk ticības, gudrības, tolerances un mīlestības dāvanas.

Svētī, Kungs, mūsu zemi!

~~Latvijas svētkos mums ir jāpazīņā, ka mēs esam Latvijā~~

Visu svēto diena

Mums apkārt ir rudens. Vējš spītīgi purina pēdējās lapas no kokiem. Dienas ir kļuvušas vēsas un pelēcīgas. Tuvojas “Visu svēto diena”, kad kristietībā tiek pieminēti visi svētie. Veidojot šo rakstu, vēlējos mudināt ne tikai svinēt šos svētkus, bet arī aizdomāties par šo svētku vērtībām. Lai izskaidrotu savas pārdomas par šiem svētkiem, ņemšu palīgā iegūtās atziņas no tautas krusta ceļa gājiena Aglonā. Konkrēti krusta gājiena piekto apstāšanās staciju.

Šajā stacijā tika minēts, ka grūti censties pēc sirds tīrības, ja cilvēks uzskata, ka viņam nekādu grēku nav. Kā arī, kamēr nesaskatu ļaunumu sevī, es nekad nevarēšu to uzveikt. Vai tas būtu, ka es savā augstprātībā nostādu sevi augstāk par visiem? Gribētu sev atgādīnāt, ka visi svētie ir cīnījušies ar dzīves grūtībām. “Šie ir tie, kas nākuši no lielām bēdām un savas drēbes mazgājuši un tās balinājuši Jēra asinīs.” (Atkl 7,14). Tad es smagi nopūšos un aizdomājos par to, kurš manas drēbes mazgā un balina.

Nu labi, ja tas ir tā, bet kāds ir risinājums? Tā varētu būt iešana pie biktstēva. Grēksūdzē, protams, ir rūpīgi jāizmeklē sava sirdsapziņa. Bet bieži arī es pavirši vai vispār neiedziļinos šīs grēksūdzes otrajā daļā. Tas ir, vai mūsu dēļ kāds cilvēks nav ticis ieļauts?

Krusta ceļā Veronika pasniedza lakatu Jēzum, mēģinot darīt kaut ko labu vai kaut kā palīdzēt. To vajadzētu atcerēties dzīves situācijās, kad es gribu vainot visus apkārtējos, bet būtu jāspēr citādāks solis. Tas ir, atrast iespēju, kā es varu palīdzēt, nevis nosodīt apkārtējos, jo vairāk meklēt vainīgo, kurš, iespējams, jau tā cieš, tādā veidā radot dubultļaunumu. Ja arī cietējs tev atsaka un nevēlas saņemt tavu palīdzību, es esmu paveikusi labu darbu vai centusies celt labo nodomu māju sevī.

Gribētos ticēt, ka tas ir īpašs notikums satikt savā dzīvē kādu, kurš līdzinās svētajiem. Līdz šim tie ir bijuši labie vēstneši, kuri katrs ar savu dzīves stāstu cauri gadsimtiem ir atnākuši pie manis caur grāmatu. Risinājumu vai atbildi uz sev neskaidriem jautājumiem esmu atradusi, izlasot šīs grāmatas. Vārds “svēts” nozīmē “izredzēts Dievam”. Es priecājos par katru šādu dzīves skolotāju, kurš atver manu sirdi. Kāds, kurš ieliek tavā kabatā šo palīdzības “lakatu”, aicinot to izņemt un sniegt to citam īstajā brīdī.

Noslēgumā vēlējos vēl lūgt vairāk drosmes tiem jauniešiem, kurus Svētais Gars aicina uz priesterību,

**Novembra mēneša
dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu
draudzē**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

Dievkalpojumu kārtība 1.-2. novembrī 2022. gadā
Dvēseļu dienas vigīlija šogad, diemžēl, nenotiks.

1. novembrī – VISU SVĒTO DIENĀ

pl. **18:00** – svētku Mise ar II Vesperēm, Vissv.
Sakramenta uzstādīšana, Visu Svēto litānija,
Kompletorijs.

2. novembrī — Visu Mirušo piemiņas dienā:

pl. **18:00** — sv. Mise par draudzes
un visiem mirušajiem; pēc Mises —
Vesperes par mirušajiem, Procesija
par mirušajiem ar piecām apstāšanās
vietām, *Libera me, Domine* (Pasargā mūs, Kungs),
Esi sveicināta, Karaliene; Kunga eņģelis.

Nodoms: lūgties par dvēselēm šķīstītavā.

Īpašs nodoms: Par visiem upuriem Ukrainas karā
un citos karos pasaulē, izlūdzoties pēkšņā nāvē
mirušajiem grēku piedošanu un mūžīgo svētlaimi
debesīs.

03.11. — Mēneša pirmā ceturtdiena.

pl. **18:00** — Svētā Stunda un sv. Mise.

04.11. — Mēneša pirmā piektdiena.

pl. **18:00** — sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums.

06.11. — Mēneša 1. svētdiena: Bāreņu svētdiena.

pl. **11:00** — sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums.

20.11. — Kristus Karaļa svētki: noslēdzas

Baznīcas liturģiskais gads. Tiks vākti ziedojumi
Rīgas Garīgajam semināram. Sirsnīgs paldies par
visiem Jūsu ziedojumiem gada laikā!

**27.11. — Adventa I svētdiena. Adventa vainagu un
sveču svētīšana. Sākas jaunais Baznīcas
liturģiskais gads. Atnesiet, lūdzu, pasvētīt
savus Adventa vainadziņus un sveces!**

30.11. — Sv. apustuļa Andreja svētkos:

pl. **18:00** — sv. Mise.

Lūdzam ziedot dievnama apkurei!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18,

Lielvārde, LV-5070, Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

**18. novembrī — Latvijas Valsts
104. dzimšanas dienā**
**Ekumeniskais dievkalpojums
luterāņu baznīcā pl. 15:00**

Mūsu dievnamā sv. Mise pl. 18:00 par Dzimteni.

Visi ir mīļi aicināti garīgi piedalīties!!!

Sirsnīgi sveicam visus Valsts Neatkarības svētkos!

**Aicinām visus aizlūgt par savu Dzimteni, tās
valdību, iedzīvotājiem – ikkatru, kurš dzīvo šajā
zemē vai arī atrodas ārpus Latvijas, bet sirdī ir šeit!
Vienosimies kopīgā lūgšanā par Latviju!**

Sirsnīga pateicība:

**Mūsu ministrantiem un Vēveru ģimenei par
zales pļaušanu visā vasaras-rudens sezonā!!!**

Visiem draudzes locekļiem, kuri aktīvi
piedalījās Ražas svētkos un to sagatavošanā.

Lai Radītājs dāsni atalgo visus, kuri ziedoja
un vēl noziedos apkurei, sevišķi Jāzepam
Tarvidam!

Sirsnīgi pateicos Jānim Bazilēvičam par
draudzes mājas logu palodžu apmūrēšanu!

Mīļš paldies visiem, kuri lūdzās par veiksmīgu
operāciju galvā mūsu visčaklākajai koristei
Ingrīdai Jevsejevai un mūsu draudzes labdarim
Albertam Zilītim. Turpināsim viņus atbalstīt ar
lūgšanām arī tālākajā atveseļošanās procesā!

Pateicos Jānim Urtānam par noziedotajām 10
stundām linoleja ieklāšanas darbā draudzes mājā.

Apsveicam Dzimšanas dienā:

**Aivaru Ieleju (1.11.), pr. Ingaru
Stepkānu (06.11.), Austru Grecku
(08.11.), Anastasiju Neretnieci un
dekānu Andreju Kazakeviču (14.11.),
Annu Gredzenu (21.11.), Jāni Vingri un Ilzi
Baumani (22.11.), Lidiju Grasmani (28.11.), Viju
Potreki (30.11.) u.c.**

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

mob.t.: 29855768; e-pasts: asolims@inbox.lv;

www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica